

Zpravodaj

9/2006

Listopad

Náklady: 7,- Kč

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-5

- Farní adventní den
- Zápis z pastorační rady farnosti
- „Stále tě očekávám...“
- Jáhen a služba nemocným
- Péče o nemocné v naší farnosti

MLÁDEŽ str. 6-7

- Oblastní setkání mládeže
- Návštěva P. Brokeše

LITURGIE str. 8-10

- Nové prvky při mši svaté
- Svátosti a svátostiny

MINISTRANTI str. 10

- Ministrantské novinky

CHARITA - MISIE str. 11-13

- Zákon o sociálních službách (dokončení)
- Dilema
- Sběr šatstva
- Dům pokojného stáří
- Kompendium
- „Ukradený advent“

DUCHOVNÍ

HUDBA str. 14-15

- Občasník pro duchovní hudbu
- Inzerát SKP
- Koncert klášterní scholy na Kuksu

ADVENT str. 16-17

- Lekáme se rychlosti, se kterou se blíží vánoce...

KALENDÁŘ str. 18

Jak ten čas neuvěřitelně letí! Tak už tu máme zase konec jednoho a začátek nového církevního roku. A zase nám bude 4 týdny znít v uších Izaiášovo proroctví o Janu Křtiteli „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uží Boží spásu.“

Každému z nás je naprosto jasné, že tento výrok, podobně jako mnoh jiných výroků Písma, nemáme brát doslovně a tedy nikoho asi nenapadne na tuto výzvu reagovat planýrováním povrchu Země. Je to přece zřejmá metafora. K čemu nás tedy ten hlas vlastně vybízí? Bezpochyby je řeč o našem nitru, abychom si v sobě udělali pořádek a byli jsme tak uschopněni vidět a prožívat Spásu, kterou nám Bůh nabízí.

Je mnoho věcí, které nás v nitru mohou zneklidňovat a odvádět tak od našeho základního povolání, abychom byli otevření pro lásku, abychom milovali. Jednou z nich jsou i naše neurované vztahy, do

kterých se často promítá v nějaké podobě hněv. Jak zacházíme s naším hněvem? Katechismus katolické církve řadí hněv mezi tzv. hlavní hříchy, ale už málo se věřícím vykládá, jak to s tou hříšností hněvu je. Proto mnoho křesťanů, zejména těch, kteří ve víře vyrůstali od dětství, svůj hněv nevědomě popírá, není schopno si přiznat, že je něco skutečně rozčílilo. No a je něco skutečně rozčílilo. No a popřený hněv ve vztazích i v nás samých leptá jako kyselina.

To, že mě někdo svým jedním slovem naštvě, to je ale normální přirozená reakce člověka na nepříznivý podnět a není na tom vůbec nic hříšného. I to, že tento svůj hněv tomu druhému dám najevo (samozřejmě kulturním způsobem a v přiměřené míře), není hříšné a naopak to pomáhá ke zdravým vztahům. Teprve tehdy se dostávám na půdu hříšnosti, když svůj hněv vůči někomu nebo i vůči sobě samému v sobě ukládám, živím a přemýšlím případně i o odvetě.

K tomu, abychom v sobě hněv a bolest ze zranění neukládali, nám slouží smíření a odpuštění.

Leč s odpuštěním to není tak jednoduché, jak je nám obvykle před-

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

kládáno, a tak řada z nás prožívá pocit, že jsme špatní křesťané, protože se v nás třeba ještě po mnoha letech ozývá bolest z křivdy, kterou jsme kdysi od někoho utrpěli a přitom jsme to již tolikrát odevzdali Pánu a byli upřímně přesvědčeni, že jsme skutečně odpustili. Jak je to možné? Lze vůbec plně odpustit?

Pro plné odpuštění mezi lidmi, kteří se potkávají, je potřeba na straně poškozeného poctivá ochota odpustit. Ze strany viníka je pak třeba splnit stejné podmínky, za jakých nám odpouští Bůh ve svátosti smíření. Je to těch známých 5 částí této svátosti:

- I zpytování svědomí - tedy musím si přiznat, že jsem udělal chybu
- I upřímná lítost – poškozenému musí být srozumitelné, že mě to opravdu mrzí
- I zpověď – poškozenému musím přiznat svou chybu a požádat ho o odpuštění
- I opravdové předsevzetí – musím ze mě cítit, že udělám, co bude v mých silách, aby se to neopakovalo
- I dostiučinění – měl bych dát najevo ochotu nějak svou chybu odčinit.

Tak Vám touto úvahou nabízím jednu z možností, jak prožít letošní advent v duchu onoho Janova volání. Přeji Vám požehnaný advent!

Váš jáhen Ladislav

FARNÍ ADVENTNÍ DEN

Milí farníci a přátelé,

na začátku adventní doby vás také letos všechny zveme na
Farní adventní den.

Přijďte na farní setkání naší farnosti. Bude tam příležitost k posezení s občerstvením, k poslechu hudby a zpěvu a k předvánočnímu zamyšlení. Společně si také zazpíváme adventní písně.

Sirotku Jeana Pierra Twagirumukiza ze Rwandy už v příštím roce nemůžeme podporovat, protože překročil věk pro podporu v rámci Adopce srdce.

Naše farnost však podporuje další dva sirotky ze Rwandy, které přijala a o které se stará osamělá žena, paní Marie Mutangana, spolu s dalšími 17 sirotky. Jsou to:

dívka **Angelique Uwamaliya**

a

chlapec **Pacifique Bizimana.**

Oba osiřeli v roce 1994 - přišli ve válce o oba rodiče. Proto vás prosíme, abyste svým příspěvkem pomohli letos zajistit prostředky na podporu těchto dvou sirotek na rok 2007.

Náš Farní adventní den se bude konat, jako v minulých letech

**v sobotu 9. prosince 2006
od 10 do 17 hodin
v Salesiánském středisku mládeže
v Pardubicích.**

Milí farníci, prosíme vás, abyste nám pomohli zajistit tento Farní adventní den. Potřebujeme vaši pomoc především s přípravou občerstvení. Vítané jsou koláče, cukroví, chlebičky, ovoce apod. Toto občerstvení můžete donést k Salesiánům, kde budeme Farní adventní den připravovat:

**v pátek 8. prosince od 16 do 18 hodin
nebo
v sobotu od 8,30 hodin ráno.**

Všechny vás srdečně zveme a těšíme se na setkání s vámi.

Za farní společenství
L. Moriová, St. Jiroutová a manželé Matyášovi

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Ve středu 22.11. 2006 se uskutečnilo setkání pastorační rady farnosti.

Současné pastorační aktivity v naší farnosti:

- I Možnost katecheze předpředškoláků využilo zatím šest dětí, katecheze probíhá v tomto věku spíše zábavnou formou.
- I Náboženství letos tak jako loni probíhá ve spolupráci se Salesiány a šest dětí se přihlásilo k přípravě na první sv. přijímání.
- I Ministranti vedení J. Filipem Janákem mají pravidelné schůzky a jejich zájem by měla zvýšit i možnost získání bodů za aktivitu a následné odměny pro nejlepší každý měsíc. Na konci roku pak drobný dárek dostanou všichni. V prosinci plánují návštěvu pražského semináře.
- I Kající bohoslužba je již pravidelnou součástí plánu bohoslužeb.
- I Při pravidelných nedělních dětských bohoslužbách jsou od září znovu zařazena dvě čtení.
- I Společenství náctiletých - nabídka pro mládež od osmé třídy - spojené s různými víkendovými akcemi vede J. Filip Janák a P. Tomáš Kvasnička je zatím v začátcích.
- I Náboženství pro středoškoláky také začíná a je spíše zatím nabídkou.
- I Schola a společenství mládeže zorganizovala výlet za P. Brokešem v Ústí n Orlicí.
- I Tradiční čtvrtěční termín setkávání mládeže zatím zůstane v platnosti pro ty, co na víkend odjíždějí, ale s ohledem na vyšší počet vysokoškoláků bude probíhat další společenství v pátek. Schola se po doprovázení poutní mše v Kokešově a úspěšném koncertu na Kuksu připravuje na společný adventní koncert se sborem Chorus Minor, doprovázení Půlnoční mše svaté a na koncert pořádaný v rámci Tříkrálové sbírky.
- I Na katechezi před křtem dospělých pravidelně dochází 6 lidí.
- I Biblická hodina byla přesunuta na čtvrtek od 17 hod. do kostela sv. Jana.
- I Pro setkávání rodin byly stanoveny termíny na celý rok a vyšly v minulém farním zpravodaji. Příští setkání proběhne tuto neděli nejspíše na misijní téma, dětské výrobky prodejem přispějí na adopci na

dálku.

- I Jednou měsíčně probíhá modlitba matek, zatím se jí účastní 4 maminky. Podrobné informace vyšly v minulém farním zpravodaji.
- I Modlitby otců teprve začínají, zatím chodí asi 4 tatkové. Náplní je modlitba a čtení z Písma svatého a také sdílení zkušeností s výchovou dětí.
- I Z podnětu mladých manželských párů vzniklo nové společenství. Druhé setkání mladých manželů bude 20.12.
- I Společenství dospělých navštěvuje asi 11 lidí, téma je obnova života pod vedením Ducha svatého.
- I Latinské mše budou pokračovat tak jako doposud i nadále.
- I V sobotu odpoledne P. Tomáš Kvasnička chodí pravidelně do věznice. Setkávání se účastní 12-20 vězňů. 23.12. proběhne každoroční zpívání scholy ve vězení.
- I P. Antonín Forbelský také poděkoval organizátorům pouti na LORETĚ.
- I Dále proběhla pouť na Libici, zúčastnilo se asi 81 poutníků z vikariátu.
- I Proběhla modlitba misijního růžence.
- I Možnost přijmout svátost nemocných využilo asi 80 lidí.
- I Proběhlo farní a vikariátní kolo Biblické olympiády, zúčastnilo se 7 družstev ve farním a 4 ve vikariátním kole. Diecézní kolo proběhne 25.11.
- I Jednou měsíčně na deváté a desáté nedělní mši svaté bude přijímání pod obojí způsobou, též žehnání vody a pokropení věřících – asperges.
- I Nemocniční kaplan P. Bartoš odchází do Hrochova Týnce. Vzhledem k potřebě duchovního kontaktu s nemocnými a starými lidmi v nemocnici a domově důchodců byla kontaktována slečna, která má zdravotní vzdělání i vystudovanou teologii. Probíhá jednání s nemocnicí ohledně jejího působení. Byla by k dispozici pro vyslechnutí pacientů a pro zprostředkování případného kontaktu s farou, která by na požádání udělovala svátost nemocných a svátost smíření.

(Pokračování na stránce 4)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze stránky 3)

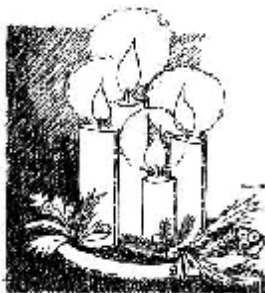
Co nás čeká:

- I Mikuláš tak jako každý rok přijde na nedělní dětskou mši v 10:00 v klášterním kostele. U Salesiánů proběhne Mikulášská besídka a bude možné jako každý rok objednat Mikuláše do rodiny.
- I Adventní den se uskuteční 9.12.
- I Proběhne Rorátní mše svatá v klášterním kostele.
- I Pořad bohoslužeb v Adventu a v průběhu Vánoc bude dle rozpisu.
- I Zpovědní den proběhne 30.11. a 21.12.
- I Termíny adventních koncertů jsou dle zpravodaje.
- I 24.12. bude na faře každoroční večeře pro bezdomovce.
- I Na svátek sv. Štěpána navštíví naši farnost Mons. Dominik Duka a proběhne oficiální otevření restaurované části fary.
- I Do konce doby adventní bude dokončena oprava fary. Proběhla oprava střechy kostela v Mikulovicích a oprava průčelí a ambitů Kostelíčka.
- I V neděli 3.12. v klášterním kostele bude výtěžek sbírky věnován na hudební aparaturu pro místní scholu.
- I Od 1.1. 2007 přijde na faru Mons. plk. Tomáš Holub, který zde bude bydlet.

- I Pardubická charita připravila program Tříkrálových dnů, které doprovázejí průběh Tříkrálové sbírky. Hledají se dobrovolníci jak ze strany dětí, tak i dospělí jako vedoucí skupinek.
- I V Pá 15.12. v 15:30 bude setkání tříkrálových koledníků v Třebosicích.
- I EU poskytla pardubickému magistrátu grant na tzv. Komunitní plánování, tj. zmapování potřeb lidí, kteří jsou potřební.
- I Pracovní skupiny: Město-Charita-Potřební lidé
- I Zástupci potřebných jsou: cizinci, menšiny, lidé v obtížné situaci, senioři, rodiny s dětmi a mládež. Charita hledá se zástupci za uživatele info. Ing Tajovský.
- I 12.12. v 16:00h proběhne na pardubické radnici veřejná diskuse o domu Pokojného stáří v Rosicích. Informace jsou ve Zpravodaji.
- I Charita připravila letáky o novém zákonu o poskytování domácí zdravotní a ošetrovatelské péče.

Příští setkání pastorační rady farnosti bude 24.1. 2007.

Jan Rohlík

STÁLE TĚ OČEKÁVÁM...

adventní zamyšlení

Okamžik strávený v důvěrné blízkosti se mnou ti dá více světla a síly, než hodiny planého přemýšlení a povídání. Což ti nemohu dát nekonečně více nežli bys mohl dokázat pouze lidským úsilím? Jestliže já budu moci jednat skrze tvou činnost a jestliže já budu moci mluvit tvým hlasem, budeš moci udělat stokrát více účinné práce.

Ó vím dobře, jak je těžké vytrhnout se z přeplněného denního programu a věnovat malý okamžik pozornost výlučně mně. Těch několik okamžiků, které mi věnuješ, a častokrát je to obtížné, to uznávám, ti získají hodiny. Volit mezi dvěma možnostmi je obtížné a beze sporu znamená něco obětovat. Ale zde se oběť vyplácí. Okamžiky strávené se mnou, ti pomohou podepřít a obohatit vnitřní život v době vnější činnosti. Učiní tě vnímavým ke znamením, které ti dávám po celý den. Naučí tě chápat má poselství, která ti různými způsoby stále posílám do cesty. Očekávám tě, abych tě očistil, abych tě uzdravil a uschoptil tím, že připojím k tomu, co jsi ty, vše, co jsem já. Přicházej ke mně jako k bratru, příteli, otci, vládci, lékaři, učitelovi, zachránci...
Neboj se.

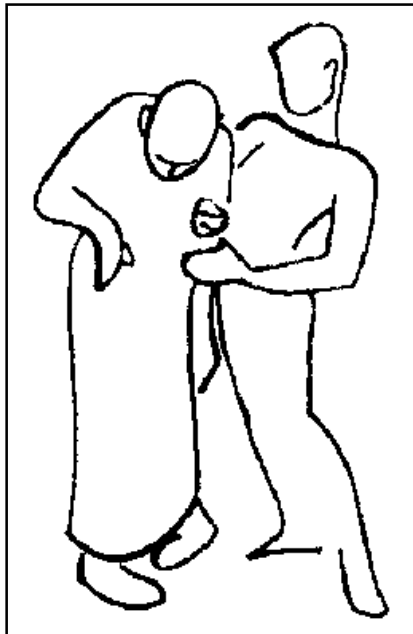
(Podle A. G. Courtoise) /Důvěrně s Ježíšem, Zvon 1991, str.84nn/

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

JÁHEN A SLUŽBA NEMOCNÝM

O službě jáhnů v církvi čteme již v 6. kapitole Skutků apoštolů. Jejich úloha v prvotní církvi se zcela nekryje s posláním jáhna dnes. Tehdy se měli starat o hmotné zabezpečení vdov a postupně všech potřebných a nemocných. V prvních křesťanských staletích bylo v Římě jáhnům svěřeno sedm diakonií (obvodů) a jejich úkolem byla především činnost charitativní. V průběhu dějin se služba jáhnů vytrácela a byla obnovena opět po II. vatikánském koncilu (1962–1965).

Latinský výraz pro jáhna zní „diaconus“, pochází z řečtiny a znamená „služebník“. Má společný kořen se známým slovem diakonie (=služba). Kandidáti jáhenství nepřijímají svěcení ke kněžství, ale **ke službě**. To je jejich první charakteristika. „Službu“ nemusíme omezovat pouze na službu liturgickou (při mši svaté a udělování svátostí), ale můžeme ji vnímat v širším měřítku.

Takovou službou může být i mytí nádobí, úklid kostela, obsluha u stolu, vynesení odpadků a jiné. Jáhen by se neměl vyhýbat „obyčejným“ službám proto, že se mu zdají pro něho málo důstojné. Vědět by to měli i věřící.

Podle církevních dokumentů se jáhenská služba uskutečňuje ve třech oblastech:

- 1.) **při liturgii** – jáhen pomáhá knězi při mši svaté, křtí, asistuje při uzavírání manželství a vede pohřební obřady, ...
- 2.) **při hlásání Božího slova** – nejen že čte evangelium, ale má ho i vykládat, vede katechezi dětí i dospělých, biblickou hodinu apod.
- 3.) **v oblasti charitativní** – věnuje se péči a návštěvám nemocných a starých bratří a sester.

Jáhen Filip

PÉČE O NEMOCNÉ V NAŠÍ FARNOSTI

Po odchodu P. Jaromíra Bartoše se otvírá otázka, jakým způsobem budeme jako místní duchovní zajišťovat v budoucnu službu nemocným, jak v nemocnici, tak u nich doma.

V současné době za nemocnými v našem městě dochází naši akolyté a jáhni se svatým přijímáním. Na požádání nemocných nebo jejich rodiny docházíme do nemocnice a sloužíme svátostí smíření nebo svátostí nemocných.

Chtěl bych zde nabídnout možnost pro ty z vás, kteří např. pravidelně chodili na mši svatou a již pro nemoc či stáří nemůžete, jste doma nebo v nemocnici, a přejete si přijímat svaté přijímání. Díky vašim příbuzným, přátelům nebo vašemu osobnímu telefonátu můžete oslovit akolytu, jáhna či kněze a domluvit návštěvu. Tato nabídka platí i v situaci, když by někdo chtěl také přijmout svátost smíření nebo nemocných.

O tuto svátost můžete požádat např. i před operací nebo při vážnějším zhoršení zdravotního stavu.

Nabídka návštěvy se svatým přijímáním platí též při krátkodobém onemocnění, které vám nedovolí účast na nedělní mši svaté.

Chci poděkovat na tomto místě všem, kteří s vírou přijali společně v sobotu 10. listopadu při bohoslužbě svátost nemocných. Poděkování též patří všem, kteří umožnili svým blízkým nebo známým zúčastnit se této slavnosti. Též děkuji všem, kteří zajistili velmi chutné pohoštění i milou obsluhu během následného společného posezení na faře.

P. Antonín Forbelský

INFORMACE Z NAŠÍ FARY

Od 1. ledna 2007 na naší faře bude bydlet Mons. plk. Mgr. Tomáš Holub. Více o sobě a svém působení v naší farnosti on sám napíše v jednom z dalších Zpravodajů.

(af)

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

V pátek 13. října začalo být v Salesiánském středisku mládeže pěkně rušno. Začínalo zde totiž **Oblastní setkání mládeže vikariátů Hradec Králové, Pardubice a Chrudim**. Toto datum nás inspirovalo i k tématu celého setkání: **„Věřte, nevěřte naživo aneb Magie a pověry v našem životě“**. Náplní byla konfrontace magie, pověr a víry. Zkouškou naší víry byla už příprava setkání, protože nikdo do poslední chvíle nevěděl, kolik lidí přijede (tzn. pro kolik lidí připravit jídlo, program, ubytování, atd.). Setkání začalo v 18:30h. mší svatou. Ve 20h. začal program představením jednotlivých společenství. Abychom ale poznali i nové přátele, rozdělili jsme se při seznamovací hře do nových skupinek. A pak už byl čas na ztišení, které svou katechezí navodil P. Zdeněk Mach. Vyvrcholením večera byla adorace.

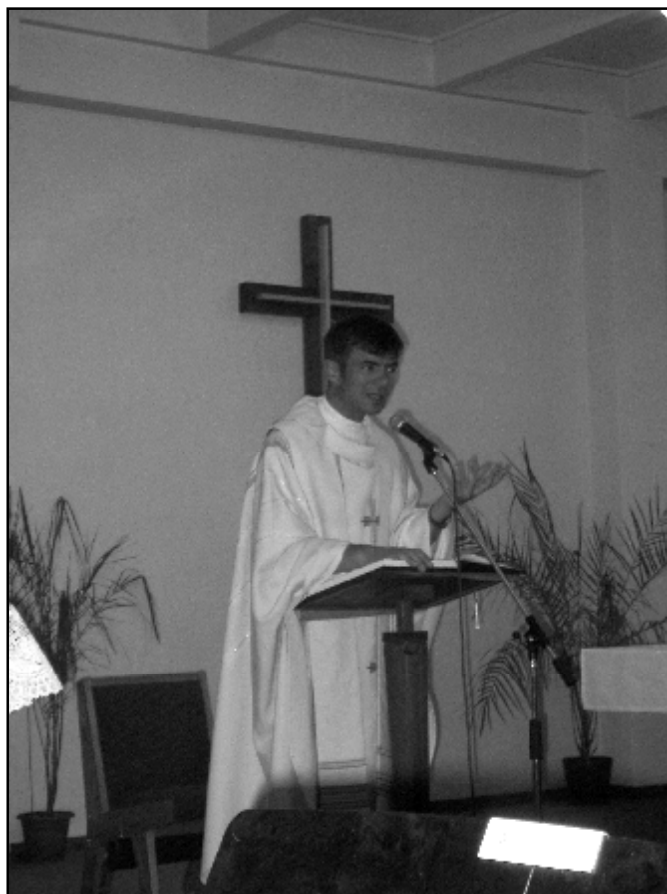
V sobotu ráno jsme nejprve potrápili svá těla při rozvíčce a s chutí se vrhli na snídani. Slovem na den nás provedl P. Tomáš Kvasnička. Pobavili jsme se při soutěži, která skupinka napíše v určeném čase nejvíce pověr. Rychle jsme však zvažněli, když se s námi Martin z Chrasti začal dělit o své zkušenosti s východními náboženstvími a jejich praktikami. Téma bylo zajímavé, a tak jsme měli o čem diskutovat ve skupinkách. S církevním stanoviskem k magiím, mýtům a ezoterice nás na závěr této části setkání seznámil P. Prokop Brož. Po výborném obědě si mohl každý vybrat z nabídky odpoledních skupinek -

hudebně-tvořivá, taneční, volejbal, fotbal, ping-pong, vycházka do centra Pardubic.

Kněží byli připraveni posloužit svátostí smíření. Společně jsme se opět sešli na modlitbu růžence a mši svatou, kterou pro nás sloužil P. Tomáš Hoffmann. Doufáme, že se všem 95 účastníkům setkání líbilo, děkujeme Salesiánům za poskytnuté prostory a všem, kdo se na přípravě setkání jakkoliv podíleli.

*Za Pardubické spolčo
Majka, Vašek, Ilona*

Během prosluněných podzimních dnů se to v celé naší diecézi hemžilo oblastními setkáními. Nejinak tomu bylo i v našem nížinatém kraji. V pátek 13. října se do pardubického Salesiánského střediska mládeže sjela asi osmdesátka mladých lidí z vikariátů Pardubice, Hradec Králové a Chrudim. Po mši sv. s místními farníky nám téma víkendového setkání představily cikánka s kříšťálovou koulí a strašidelný přízrak. Ale pro-

tože jsme přijeli z nejrůznějších měst, vesnic i vícek, bylo třeba se nejprve pořádně představit a
(Pokračování na stránce 7)

(Pokračování ze stránky 6)

seznámit. Jednotlivá společenství o sobě vždy pověděla několik slov, některá si dokonce připravila prezentaci, taneční vystoupení či scénku. To vše doplnila seznamovací hra, při které celá kaple bučela, bečela či se sblížovala. Hledali jsme se totiž podle našich znamení zvěrokruhu. Tajemný pátek třináctého ukončila katecheze P.Zdeňka Macha a adorace. A pak už šup do postýlekJ.

V sobotu nás probrala Filipova indiánská rozvíčka (nebo ta zima, co se po ránu udělala?). Každopádně po snídani jsme už byli všichni lačni nových zpráv, informací a zážitků. Jedno z tajných es na nás pořadatelé vytáhli hned vzápětí – svědectví Martina Berana o učení Reiki a tajemných silách, s kterými se dlouhou dobu potýkal (upozorňuji, že jde o shodu jmen, proto se s případnými dotazy neobracejte na našeho scholmistra a varhaníkaJ). Na působivé vyprávění

navazovala série dotazů, jejichž množství jen dokazovalo, jak velký je zájem o toto mnohdy přehlížené téma. Dalo by se říct, že tato praktická část programu byla doplněna i teorií – totiž shrnutím P. Prokopa Brože, co že to ten okultismus, magie a esoterie vlastně jsou. Kdyby nás moderátoři nevyzvali, abychom šli naplnit své vyhládlé žaludky, seděli bychom tam asi dodnes.

Odpoledne probíhalo v duchu: „Dělej si, na co máš chuť a neboj se vyzkoušet nové věci!“ Je libo fotbal, volejbal, procházka, tanec, ping-pong, hudba či rukodělky? U nás se rozhodně nudit nebudete!

Celé setkání bylo zakončeno mší sv., kterou přijel odsloužit P.Tomáš Hoffmann až z dalekého Vesmíru.

Závěrem bych chtěla móóóoc poděkovat všem, co se podíleli na přípravě této akce. A že jich bylo hodněJ.

Lucie Fibichová

VÝLET ZA P. VLÁDOU BROKEŠEM

Dne 16. listopadu jsme se vypravili na návštěvu do Ústí nad Orlicí za P. Vládou Brokešem. Už začátek naší cesty byl docela krušný. Sešli jsme se na poslední chvíli a naším štěstím bylo, že vlak měl zpoždění. A ani pak jsme neměli vyhráno. I přes naši společnou jízdenku jsem byli rozděleni do dvou vagónů, kde jsme stáli na jedné noze a to ještě ne na vlastní. Potkali jsme i jednoho anglicky mluvícího cizince, na kterého jsme vytrvale mluvili česky.

Na nádraží v Ústí jsme se opět šťastně sešli a vyrazili hledat faru. Největším oříškem pro nás byl podchod s několika východy, který nám opravdu zamotal hlavu. Nakonec jsme ale přece na faru dorazili. Chvilí po nás dorazil i Vláš. Po přivítání nás Vláš provedl farou. Potom se někteří z nás vrhli na přípravu večeře, jiní jeli obstarat jídlo na druhý den a vyzvednout opozdilce na nádraží. Během večeře jsme si povídali o všem, co jsme za poslední rok prožili. V průběhu večera ještě dorazil P. Tomáš Kvasnička a zbytek výpravy. Potom Martin zasedl ke klavíru a o programu bylo jasno J. Po společné modlitbě jsme zalezli do spacáků.

Ráno jsme čile vyskočili a přichystali snídani. Po ní jsme měli mši svatou, při které zazněla i státní hymna. Poté jsme se vydali po křížové cestě na Andrlův Chlum. Jednotlivá zastavení tvořily malé kapličky, u kterých jsme krátce rozjímali. A na

konci křížové cesty jsme si i zazpívali. Lesem jsme pak došli až k rozhledně, z níž byl krásný výhled do kraje. Dokonce jsme vyzkoušeli i pevnost celé konstrukce. Ten, kdo ještě neměl dost, se po návratu na pevnou půdu šel zatočit na dětský kolotoč. Po krátké svačině jsme se vydali na cestu zpátky, abychom si uvařili oběd. Potom nám už nezbyvalo nic jiného než se sballit, rozloučit se a běžet na nádraží. A to doslova. Opět jsme to měli jen tak tak J

Závěrem bychom chtěli Vlášovi poděkovat za jeho milé přijetí. Takže, Vlášo, DÍKY!

Za spolčo Martina a Blanka

NOVÉ PRVKY PŘI MŠI SVATÉ

Řeč liturgie je velmi bohatá. Používá mnoha prvků a symbolů. Každý vnější postoj nebo úkon, pokud nechce být prázdný, ale pravdivý, je projevem nitra člověka. V naší farnosti minulý rok došlo k několika změnám v liturgických postojích ve snaze o jejich sjednocení. Od nového církevního roku, který začne 1. nedělí adventní, bychom rádi využili možností, které nám liturgie nabízí, a zařadili do našeho společného slavení mše svaté dva prvky.

První se týká úkonu kajicnosti, který je možné v neděli prožívat jiným způsobem, a to **svěcením vody a pokropením lidu**. Tento obřad se podobným způsobem koná i při vigílii na Bílou sobotu, kdy slavíme Kristovo slavné vzkříšení. A protože každá neděle je „druhými“ velikonocemi, tento způsob úkonu kajicnosti je doporučen právě v tento den. Již při vstupu do kostela si děláme kříž svěcenou vodou a připomínáme si tak náš křest. Tato první svátost znamená pro každého pokřtěného přijetí do rodiny Božích dětí a smývá z duše dědičnou vinu (v případě křtu dospělého jsou mu odpuštěny také všechny dosud spáchané hříchy). Přirozeným významem vody je, že činí věci čisté, smývá z nich špínu. V duchovní rovině je znamením duchovní očisty, tedy toho, že nám jsou odpuštěny všední hříchy. Je však třeba, abychom jich upřímně litovali a spojili se vědomě v modlitbě, která předchází pokropení lidu: *Všemohoucí, věčný Bože, tys nám přikázal, abychom užívali očišťující a životodárnou vodu jako znamení duchovní očisty a jako koupel, z níž vycházíme znovuzrození pro život věčný. Požehnej tuto vodu, ať nám připomíná náš křest. Otevři nám živý pramen své milosti a chraň nás všeho zlého. Očist' naše srdce, ať můžeme stát před tebou a přijmout tvé požehnání a spásu. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.* Každý měsíc bychom tedy jednu neděli využili této možnosti a použili tento způsob, který nám více připomíná náš křest.

Jednu neděli v měsíci bychom také rádi podávali **svaté přijímání pod obojí způsobou**

(prakticky to bude při mši svaté v 9 a 10 hodin). O významu Kristovy Krve by se dalo napsat mnoho a jistě bude příležitost při promluvách něco říci. Proto se omezím na několik poznámek.

Ježíš ustanovil Eucharistii pod znamením chleba a vína. V eucharistické řeči v Janově evangeliu sám Kristus říká: *„Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“* (Jan 6,53-55) A při Poslední večeři říká: *„Vezměte a jezte... Vezměte a pijte z něho všichni.“* Neříká „někteří“ ani „kdo chce“, ale říká „všichni“.

V některých modlitbách po přijímání děkujeme Bohu za to, že jsme přijali tělo a krev jeho Syna. Někdo by mohl klidně říci: Kněz přijal Kristovo tělo i krev, ale my ostatní jsme přijali „pouze“ jeho tělo! Je důležité vědět, že celý Kristus je reálně přítomen pod způsobou chleba i vína!!! II. vatikánský koncil znovu zavedl možnost přijímat pod obojí způsobou.

Přijímáním Kristovy krve můžeme novým způsobem vnímat dva její účinky: 1) zbaňuje hříchů; 2) daruje Ducha svatého. V listě Židům čteme, že Kristova krev *„...očistí naše svědomí od mrtvých skutků.“* (Žid 9,14). Je-

žíš říká, že jeho krev se prolévá za všechny na odpuštění hříchů. A v hymnu od sv. Tomáše Akvinského zpíváme: *Dobrý Pelikáne, Jezu, Pane můj, krví svou nás hříšné z hříchů očišťuj.* Svátý Jan vidí také úzký vztah mezi „Duchem“, kterého Ježíš vydal na kříži, vodou a krví, které vyšli z jeho boku. Totéž úzké spojení vyjadřuje sv. Pavel ve slovech: *„My všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.“* (1 Kor 12,13)

Kristova krev má své nezastupitelné místo. Prastará slavnost Božího Těla nese dnes název „Těla a krve Páně“. Pro antického člověka byla krev sídlem života. Podobně jako krev přináší kyslík a živiny všem buňkám v lidském těle, tak kéž se v nás přijímáním Kristovy krve rozlévá Kristův život.

jáhen Filip

SVÁTOSTI A SVÁTOSTINY

Co je to „svátost“ a co je to „svátostina“? Co je to požehnání? Kdo, co a proč žehná? Na tyto otázky bych chtěl dát odpověď (i když ne vyčerpávající) v následujících řádcích.

Když se kněz zeptá: Co je to **svátost**?, možná nás napadne to, co jsme se učili na náboženství: „Svátost je viditelné znamení neviditelné Boží milosti.“ Tato odpověď není špatně! „Viditelným znamením“ může být *gesto* (vkládání rukou, lití vody), nějaká *věc* (chléb, víno) nebo také *slovo* (Já tě křtím, ..., Uděluji ti rozhršení, ...)

Asi všichni víme, že svátostí je celkem sedm. Některé jsme přijali jednou (křest, biřmování, manželství, svěcení), některé přijímáme vícekrát (Eucharistii, svátost smíření; nemocných – už jsme se snad osvobodili od falešné představy, že se tato svátost uděluje jen umírajícímu člověku; opravdu, někteří tuto svátost přijmou vícekrát za život), jiné jsme ještě nepřijali nebo ani přijmout nemůžeme. A přestože svátosti přijímáme, možná nám uniká jejich význam pro náš křesťanský život. Co tedy svátosti působí?

Když se vrátíme k tomu, co bylo o svátosti řečeno na začátku, vidíme, že účinkem viditelného znamení je Boží **milost**. **Milostí** je účast na Kristově božské přirozenosti. Svátosti v nás rozmnožují Boží život, který jsme přijali při křtu. Skrze ně se stáváme Kristu podobnější. Přijímá je pouze člověk věřící; jsou tedy vyjádřením víry člověka, ale zároveň naši víru živí a posilují. Všechny svátosti čerpají sílu z Ježíšovy velikonoční oběti. Zde je jejich pramen a zdroj.

Svátosti jsou účinné, protože v nich působí sám Kristus. On je také tím, kdo ve svátostech jedná na prvním místě. V biskupovi, knězi nebo jáhnovi je to sám Ježíš Kristus, kdo křtí, odpouští hříchy atd. **Milost**, kterou udělují, není vázána na kvality toho, kdo svátost uděluje, ani na schopnost toho, kdo ji přijímá. Milost Boží je udělena vždy poté, co se vykonalo gesto, vyslovilo slovo. Působí v tom, kdo jejich působení neklade překážky. Proto je třeba doplnit, že vyžadují určitou spolupráci toho, kdo je přijímá.

V účinnosti nacházíme jeden ze zásadních **rozdílů mezi svátostí a svátostí**. Skrze svátostiny se neuděluje milost Ducha svatého. Jejich cílem je připravit člověka na přijetí hlavního účinku svátostí a ke spolupráci s milostí v nich přijatou.

Svátostiny jsou posvátná znamení, kterými se posvěcují různé životní situace. Udělují se

modlitbou a gesty. Udělovat je mohou všichni věřící, protože od křtu mají podíl na Kristově kněžské službě. Mezi hlavní svátostiny patří: žehnání, pohřeb, křížová cesta, růženec a jiné formy lidové zbožnosti.

Dále se zaměříme na jednu svátostinu, jejíž formy jsou však rozmanité, často se s ní můžeme setkat, ale možná ji příliš nerozumíme. Je to **žehnání**. S ním se setkáváme nejen na konci mše svaté, ale asi mnohem častěji doma, když rodiče dělají svým dětem křížek na čelo. Co to však znamená „žehnat“?

Pramenem a počátkem všeho požehnání je Bůh. Všechno stvoření naplňuje svým požehnáním, tzn. svojí milostí, svojí dobrotou, svojí přízní. V Ježíši Kristu se nám dostalo vrcholného požehnání, protože v něm jsme byli zahrnuti všemi duchovními dary (srov. Ef 1,3). Již ve Starém zákoně vidíme, že Bůh dovolil lidem (patriarchům, kněžím, králům, rodičům), aby tím, že vzývají Boží jméno, udělovali požehnání.

O požehnání mluvíme ve dvou směrech: 1) Požehnání sestupuje *dolů*, když žehná Bůh sám nebo skrze jiné. V tomto požehnání se zaslíbují vždy Boží pomoc, ohlašuje se jeho milost a věrnost. Požehnání Bůh uděluje tím, že sděluje svoji dobrotu. 2) Požehnání má ale také směr *vzhůru*. Člověk „žehná“ Bohu tím, že se k němu obrací s vděčností za jeho dary, vyznává jeho slávu a vyjadřuje mu svoji poslušnost. Při mši svaté je výrazem tohoto žehnání Bohu modlitba při přípravě darů, kdy kněz pozvedá misku s hostiemi a kalich s vínem a modlí se: Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa....

Setkáváme se však ještě s dvěma formami žehnání.

A) Člověk žehná člověku. Tehdy požehnání znamená, že druhému vyprošuji Boží pomoc a ochranu.

B) Žehnáme také věci na důkaz, že je chceme používat takovým způsobem, aby nám pomáhaly hledat Boha, milovat ho a věrně mu sloužit.

Církev ustanovila různé druhy žehnání. Žehnacích modlitby jsou formulovány tak, aby na prvním místě byl oslavován Bůh za jeho dary, a zároveň, aby byla vyprošována jeho pomoc a aby byla potlačena moc zla ve světě.

Žehnání se týká na prvním místě *lidí*. Žehnaní jsou ale také *věci a místa*, která mají vztah k lidskému životu na zemi nebo k liturgickému

(Pokračování na stránce 10)

LITURGIE

(Pokračování ze stránky 9)

životu. Vše však směřuje k člověku, pro kterého Bůh všechna dobra stvořil. Skrze žehnání věcí je každý z nás veden k tomu, aby všech stvořených věcí (všechny jsou přece požehnány tím, že je stvořil Dobrý Bůh) správně užíval.

Kniha Benedikcionál (benedictio=požehnání) obsahuje celou řadu požehnání pro osoby (např. matce čekající dítě, manželům, rodičovské požehnání dětem, při zásnubách, nemocným, starým lidem, poutníkům na cestu) a věci (např. předměty náboženské úcty, růženec, nový dům nebo byt, dopravní prostředky).

Většinou požehnání udělují kněží a jáhni, ale mnohdy to mohou být i laici.

Snad nyní trochu více rozumíme pojmu „svátostina“ a chápeme, co a proč se žehná. Když někdo chce požehnat růženec, křížek, který bude nosit na krku nebo nějaký „svatý obrázek“, nedělá nic, co by již patřilo do minulosti a v moderním světě nemělo místo. Možná právě dnes je třeba nacházet pravý smysl věcí a učit se užívat jich podle záměrů Stvořitele. Pokud máte zájem o požehnání v určité situaci (matka čekající dítě, před cestou, v nemoci) nebo pro

váš nový byt, dům nebo auto, rádi vám vyhovíme. Vždyť každý z nás je vyzván, aby se stal „požehnáním“ pro druhé a sám žehnal.

jáhen Filip

ADVENT

Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím, aby roztála tvá odmítavost
i tvá chladná uzavřenost,
a abys mi znovu pohlédl do očí.

Vždyť ti jdu vstříc na všech tvých cestách.

A přece
ještě nikdy jsem k tobě
nesměl přistoupit.
Já, tvůj Bůh.

MINISTRANTI

MINISTRANTSKÉ NOVINKY

Od září došlo ve „výchově“ ministrantů ke dvěma změnám. První se týkala posunutí času ministrantské schůzky v pátek na 16. hodinu. Důvod byl jasný: aby na schůzku navazovala mše svatá. Je to opravdu radost (jak řekl otec Antonín), když je nás kolem oltáře více. V této souvislosti si dovoluji obrátit se na rodiče ministrantů: prosím, pokud je to možné a kluci se moc nebrání, povzbuďte je, aby zůstali po schůzce také na mši svatou. A pokud vaši synové na schůzku nechodí, nechť přijmou pozvání a přijdou.

Druhou novinkou je, že od října probíhá celoroční bodování ministrantů. Nevím, s jakým ohlasem se setkalo (snad mi ministranti dají vědět), ale jeho cílem je napomoci k častější službě u oltáře a je odpovědí na soutěživost, která je klukům vlastní. Zatím jsem se neseťkal s přístupem některého ministranta, který by řekl, že jde ministrovat, když za to jsou body. Bodo-

vání probíhá následujícím způsobem: nejvíce bodů je za účast na schůzce – 6 bodů. Za ministrování při mši v neděli je 1 bod, ve všední den 2 body, ve svátek 3 body. Kromě toho je možné získat body za hry při schůzce nebo za mimořádné služby a akce (např. cyklopout' do Hradce Králové).

Celkové vyhodnocení proběhne na konci školního roku a odměnu dostane každý, kdo bude mít alespoň jeden bod. Aby „soutěž“ byla zajímavější a napínavější, probíhá dílčí vyhodnocení každý měsíc. Odměnění jsou dva ministranti s nejvyšším počtem bodů. Za měsíc říjen byli v neděli 12. října při mši svaté v 10:00 odměněni: Adam Netušil (41 b.) a Lukáš Fibich (39 b.). Dodatečně byl po přepočítání bodů odměněn i Prokop Netušil (41 b.). Děkuji zároveň všem ministrantům, kteří se snaží sloužit Bohu s radostí.

jáhen Filip

ZÁKON O SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH (dokončení)

Jak postupovat, když o žadatele pečovala osoba blízká, která pobírala příspěvek při péči o osobu blízkou nebo jinou (PPOB)

Osobám starším 80 let, které mají zvýšení důchodu o částečnou bezmocnost, tzn. 1. stupeň, o něž pečuje fyzická osoba pobírající příspěvek při péči o blízkou a jinou osobu – tedy PPOB, náleží příspěvek na péči podle stupně závislosti II (středně těžká závislost, tzn. 4 000,- Kč u dospělých a 5 000,- Kč u dětí).

Osobám převážně bezmocným, tzn. 2. stupeň, o něž pečuje fyzická osoba, náleží namísto PPOB po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona příspěvek na péči podle stupně závislosti III (těžká závislost, tzn. 8 000,- Kč u dospělých a 9 000,- Kč u dětí).

Po uplynutí 2 let náleží osobám popsaným v předchozím odstavci příspěvek na péči ve výši podle stupně závislosti stanoveného na základě kontroly posouzení zdravotního stavu.

V uvedených případech bude nutné doložit, že:

- a) zvýšení důchodu pro bezmocnost žadateli náleželo k datu účinnosti zákona,
- b) pečující osobě byl vyplácen příspěvek PPOB.

Potvrzení je oprávněn vydat **obecní úřad s rozšířenou působností** – o doklad bude nutné požádat.

Důležité rady ještě pro tento rok

Ti, kdo nesplňují ani jednu z uvedených podmínek, **si mohou ještě letos požádat** o zvýšení důchodu pro bezmocnost nebo o příspěvek při péči o blízkou či jinou osobu, případně o obě tyto dávky. Jejich situace pak bude stejná jako ve shora uvedených případech, tzn., že nebude již probíhat sociální šetření k přiznání příspěvku.

Co bychom měli ještě vědět

V případě, že ten, kdo pobírá příspěvek na péči, uvede na žádosti jako pečující osobu někoho, kdo s ním bydlí ve společné domácnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá pečujícímu na jeho žádost potvrzení prokazující dobu této péče **pro účely zdravotního a důchodového pojištění**.

Proti postupům a výsledkům posuzování a rozhodnutí se lze odvolat. Žadatel to může učinit na krajském úřadě.

Příspěvek na péči může být přiznán a **vyplácen** nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém **bylo zahájeno řízení** o jeho přiznání (podaná žádost). **Nevyplácí se zpětně od vzniku**

ku nároku. (tzn. od doby vzniku sociálně tíživé situace)

Příspěvek na péči vyplácí obec s rozšířenou působností **měsíčně**, a to v kalendářním měsíci, za který náleží. **Příspěvek na péči se nezapočítává do příjmu osoby.** Příspěvek na péči se bude valorizovat.

Jak se bude kontrolovat využití příspěvku

Obecní úřad obce s rozšířenou působností bude **kontrolovat, zda příspěvek na péči byl využit na zajištění pomoci** a zda osobě, které byl příspěvek přiznán, **je poskytována pomoc** odpovídající stanovenému stupni závislosti.

Co dělat když něčemu nerozumíme

Všichni poskytovatelé sociálních služeb mají podle nového zákona povinnost poskytnout bezplatné základní sociální poradenství. **Oblastní charita Pardubice toto poradenství poskytuje ve všech svých střediscích. Dohodnout ho lze na tel.: 466 33 50 26 nebo na mobil: 777 73 60 35 a 775 29 68 45.**

Bc. Karel Tajovský

SVOLÁVÁME POMOCNÍKY NA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Vyzýváme všechny koledníky, kteří nám v minulosti pomáhali nebo ty, kteří mohou pomoci s koledováním

ve dnech 3. – 7. ledna 2007,

aby se nahlásili na tel. č. 466 33 50 26, příp. 777 73 60 35 nebo osobně v kanceláři Oblastní charity Pardubice, V Ráji 732, popřípadě na Arciděkanském úřadě v Pardubicích.

Setkání všech koledníků se koná **v pátek 15. prosince 2006 v 15:30 hod.** v bývalé škole v Třebosicích (vedle kostela). Při tomto setkání nám zahraje pardubická country skupina. Máte-li hudební nástroje vhodné k použití při koledování, vezměte si je s sebou.

**TĚŠÍME SE NA VÁS PŘI SETKÁNÍ U HUDBY
A DROBNÉHO OBČERSTVENÍ!**

Autobusové spojení: z autobusového nádraží 14:55, ze Zborovského náměstí v 15:00 hod. Jízdné bude proplaceno.

DILEMA

Většina z nás má ještě v čerstvé paměti známou postavu Pardubic - Fandu Zemana, který si svým neobvyklým životním stylem vysloužil nejen lokální proslulost, ale i pamětní desku u Spolkového domu Evropa. Přiznám se, že mi v pardubických ulicích chybí. Nyní, kdy tuto všudepřítomnou postavu nemohu potkávat, chybí mi jako někdo, ke komu jsem mohla mít spoustu výhrad, ale přesto ho brala jako svéráznou, samozřejmě součást mého města.

Král zemřel, ať žije král! Fanda má svého důstojného nástupce. V mnohém je jiný. Nezpívá, nikoho o nic nežádá, nikoho neoslovuje, nenadává. Vidáme ho na lavičkách, u nádraží, v kostele... Mlčenlivě drobí ptákům kůrky nebo ztěžka, bolavě přechází na svá oblíbená místa. Na jeho pokožce a oblečení se vrství další vrstvy špíny, které do jeho okolí vysílají takové signály, že se s nikým nemusí dělit o lavičku nebo o první lavici v kostele. Jsme z něj rozpačití, bezradní, myslíme si, že trpí. Obviňujeme společnost, faru a Charitu, že tomuto člověku nepomohou. Jak je to možné v dnešní době, v sociálním státě, kde nikdo nemusí takto nedůstojně žít?! Bez střechy nad hlavou, bez možnosti hygieny, bez prostředků.... Ani nás nenapadne připustit si, že tento muž netrpí materiální bídou a možnosti k řešení jeho situace jsou mu předkládány. Těžko chápeme, že pro něj, který v nás vzbuzuje pocity, rozpaků a možná i odporu, není tento způsob života nutnost daná nepříznivými okolnostmi, ale jeho svobodná volba.

I mně trvalo dlouho, než jsem to pochopila. I ve mně probouzel potřebu mu pomáhat. O to víc, že nic nechtěl. Nežebрал, nežádal. Jen seděl sám se sebou ve své dojemné zádumčivosti, ve svém světě, do kterého si nikoho nehodlá vpustit.

"Nechci, mně to takhle vyhovuje, nepotřebuju, takhle je to dobrý...." jsou jeho nejčastější slova. Je zbytečné počítat, kolikrát byl osloven s nabídkou pomoci lidmi, které dobře znám.

Vím, jak na něj v Charitě zdravotní sestřičky a pečovatelky, kterým slíbil, že se od nich nechá

ošetřit, mnohokrát zbytečně čekaly. Jak ho potom hledaly po ulicích. Nesčetněkrát pro něj zaměstnanci organizace marně chystali koupel a čisté oblečení. Zním jeho shovívavý pohled, když je zase dopaden pomocivými lidmi. Trpělivě odmítá všechna domlouvání, rady, nabízenou pomoc. Tento člověk je názorný příklad toho, že pomáhat můžeme jen tomu, kdo o to stojí.

Ano, zbývala by ještě jedna možnost. Požádat zodpovědnou instituci, aby okázalý případ řešila. Co by se stalo, kdyby byl tento svobodomyšlný člověk z moci úřední umístěn do tepla, pohodlí a čistoty? My, kteří máme ostych před odlišností, která se vymyká způsobu života většiny, bychom si spokojeně mnuli ruce a věc považovali za zdárně vyřešenou. Přece by se nám konečně podařilo napasovat jeho život do souladu se společenskými normami. Zbavili bychom se vlastních rozporuplných pocitů a ukonejšili nachečrané svědomí. Na lavičkách i v kostele by se uvolnilo ne jedno místo, ale spousta prostoru v jeho okolí, který bychom už nepovažovali za zamořený.

Jeden, naší dobročinnou zásluhou a snaživostí zajištěný, zabezpečený, vykoupáný člověk by začal žít podle našich představ. Ne podle svých.

—

Týden po napsání této úvahy:

Muž, o kterém je řeč, byl ve spolupráci s pracovníky nádraží v Pardubicích přesvědčen k tomu, aby se nechal zdravotní sestrou Charity vykoupat, ošetřit, dalšími pracovníky čistě obléknout a dopravit k lékaři na pohotovost, kde mu bylo napsáno doporučení k dalšímu nemocničnímu ošetření a hospitalizace. Doufejme, že to bude pro něho nový odrazový můstek k dalším pochůzkám po městě v lepším zdravotním stavu, a že se mu ve spolupráci se sociálními pracovníky Charity podaří vyřešit i jeho fungování v důstojném domácím prostředí.

- kitaj -

SBĚR ŠATSTVA

Oblastní charita Pardubice děkuje všem občanům, kteří v tomto roce přispěli svým darem na pomoc potřebným. Sbírkový vůz na 1. prodlouženém nástupišti pardubického hlavního nádraží se staly již tradicí. Za celý rok bylo sebráno cca 95 tun oblečení a dalších potřebných věcí, které pomáhají lidem v tíživých životních situacích.

Nejbližší termín další sbírky je **15. a 16. prosince 2006** vždy od 9.00 do 17.00 hod.

KT

DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ

Rada seniorů, která působí při Magistrátu města Pardubic, zve všechny zájemce o informace týkající se výstavby Domu pokojného stáří sv. Josefa v Rosicích nad Labem na besedu, která se uskuteční v úterý **12. prosince** v hudební síni pardubické radnice od 16 hodin. Informace bude podávat ředitel Oblastní charity Pardubice Karel Tajovský, zváni jsou i odpůrci stavby MUDr. Plocková a další.

Rada seniorů se rozhodla uspořádat tuto besedu vzhledem k neustále se opakujícím dotazům na současnou situaci vzhledem k tomu, že se tato otázka řeší již téměř sedm let.

Převzato z Radničního zpravodaje Pardubice

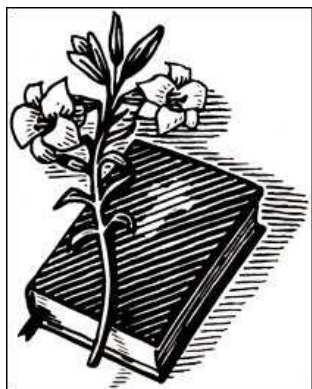
KOMPENDIUM - informace

Karmelitánské nakladatelství vydalo příručku: „**Kompendium Katechismu katolické církve.**“ Tento průvodce katechismem má formou otázek a odpovědí pomoci nejen lidem žijícím v církvi, ale i těm, kteří teprve hledají odpovědi na otázky života. Shrnuje základní body katolické víry, rozvíjí problémy moderní doby i palčivé otázky morálky. V příloze pak nabízí hlavní společné modlitby a základní formulace katolické nauky. Cílem příručky je podat srozumitelný text vedoucí k pochopení katechismu.

Kniha je k dostání ve třech různých provedeních, přičemž téměř kapesní formát stojí 100,- Kč, větší 150,- a vázaný 200,- Kč.

Více informací najdete na www.ikarmel.cz nebo na adrese Karmelitánské nakladatelství, s.r.o., Distribuční středisko, Kolejní 4, 160 00 Praha 6 nebo na telefonu 224 316 157.

(kk)

UKRADENÝ ADVENT

Ačkoliv zanedlouho začne advent, sugerují nám prospekty vkládané do poštovních schránek, že už jsou téměř Vánoce. V obchodech se objevují vánoční nabídky, vánoční výzdoba, a dříve (v adventu) zakázané koledy budou dobré dva týdny před vánočními svátky znít ve městech ze všech koutů tak často, že se nám mohou až protivit jako odrhovačky.

Hezké a ušlechtilé adventní koncerty mají větší vánoční náplň, a tak se zpívá jeden či dva týdny před slavností Narození Páně Narodil se Kristus Pán ostošest. Jsou to malicherné výtky? Může se to tak jevit. Ale „vánoční mánie“ zakrývající advent, vyvolávaná zejména obchodními podniky, prozrazuje něco podstatnějšího. Advent je časem čekání. Očistného čekání před slavností jeho narození a připomenutím, že tento svět nemá cíl sám v sobě, ale až v Kristově druhém příchodu. Jenže čekání není populárním tématem této doby a vůbec se nehodí společnosti, která chce mít vše ihned. Není třeba čekat, až něco dozraje nebo až našetřím, je možné si vše koupit a to hned. Nemám peníze? Nevadí, prodáme na splátky. Ale kupuj a měj, kupuj a měj víc, na nic nečekej, kupuj a užívej si – a budeš šťastnější?

Nevyzývám k revoluci, která bude bořit výlohy, strhávat reklamní plakáty, stříhat dráty, vedoucí k reproduktorům, z nichž se v adventě linou koledy. Jen si myslím, že bychom si my, křesťané, mohli říci docela klidně mezi sebou, že si advent ukrást nenecháme. Ten krásný čas čekání, vnitřního ztišení, šťastného čekání na Pána, jehož příchod známe, vyznáváme, a přece očekáváme.

(Ing. Aleš Opatrný, Th.D. - převzato ze Zpravodaje pražské arcidiecéze - prosinec 2002)

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 36 KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY - 4. ČÁST VARHANY A VARHANNÍ HRA (16).

V dnešním vydání Občasníku zahájíme poslední díl pouti po evropských varhanách, a sice v Německu.

Nejstarší zmínkou v dějinách německých varhan je zpráva z 15. stol. o slavných varhanách Halberstadtských. Od této doby se datuje značný rozvoj varhanářského umění ve dvou oblastech – jihoněmecké a severoněmecké. Významným impulsem se tehdy stal traktát – Spiegel der Orgelmacher und Organisten od A. Schlicka (Mainz 1511), napsaný v duchu renesančních zásad a estetických ideálů. Jedním z proslulých varhaníků byl tehdy P. Hoffhaimer a jeho škola. Během 16. stol. se varhanám v jižním Německu dostalo postavení „královského nástroje“, díky úloze již plnily v katolické církvi. Vývoj v severním Německu měl vlivem reformace jiný směr. Varhany tu byly odmítány, ba i ničeny, jelikož zde vládly názory, že varhany a jejich hudba neodpovídají nárokům na hlásání slova Božího a jsou nástrojem „papeženců“. Časem však přece jen získaly varhany v evangelické církvi jistou nezávislost a to umožnilo velký rozkvět varhanní hudby v 18. století.

Kraje jihoněmecké, sousedící s Itálií, Francií, Holandskem a Čechami podléhaly rozmanitým vlivům a lze říci, že zde vývoj varhanářství nedosáhl vynikající úrovně severního Německa. Větší nástroje tu byly stavěny až v období protireformace, a také hráčská praxe se od severní oblasti lišila. Přesto tady působila řada vynikajících varhaníků a skladatelů. Za všechny skladatele jmenujme především J. J. Frobergera, G. Muffata, J. K. Kerla a J. Pachelbela, kteří svými díly připravili nástup slavné doby německé barokní varhanní hudby. Počítáme-li do jihoněmecké oblasti i Rakousko, najdeme i tady významné varhanářské dílny např. v Salzburgu a rakouští varhanáři stavěli i v Čechách a na Slovensku.

Pravděpodobně největšími varhanami v této oblasti je Gablerův velkoryse koncipovaný nástroj ve Weingartenu z roku 1750, jenž ohromí překrásným prospektem a má mezi svými 66 hlasy i rejstříky jako – Vox humana – lidský hlas nebo kukačka, slavík či carillon – zvonkohra. Vynikající osobností byl také varhanář K. J. Riepp, působící ve Švábsku a ve Francii. Na rozhraní rokoka a klasicismu nalezneme v této oblasti řadu významných skladatelů a varhaníků – např. v salzburském dómu působící J. Eberlin – učitel Mozartova otce nebo učitel Beethovenův, varhaník a kapelník v Melku a ve Vídni – J. G. Albrechtsberger. Období klasicismu zůstalo k varhanám velmi skoupé a sám Mozart má pouze jednu rozměrnou a velmi náročnou varhanní skladbu - Fantasii f moll. Mozart sice prožil v 80. letech 18. století okouzlení kontrapunktem, improvizoval fugy (např. při návštěvě Prahy na Strahově) a jistě znal i některá Bachova díla, v jeho tvorbě to ale zůstalo bez větší odezvy. Podobně jako u J. Haydna se i u něho setkáme např. s pojmem Orgesolomesse – mše s varhanním sólem - vše je ale komponováno výhradně v duchu figurální hudby. J. Haydn působil v mládí jako klášterní varhaník ve Vídni a je autorem 8 koncertů pro varhany, z nichž některé nevyžadují pedál a mohou tedy být hrány i na cembalo. Po boku Haydnových koncertů pro housle a klavír a zvláště symfonií patří k významným skladbám hudebního klasicismu. Těžiště hudebního dění tohoto období se přeneslo především do hudby světské, a tak renesanci varhanního a varhanářského umění se všemi pozitivy i negativy přineslo až 19. století.

Příště – Severní Německo

Jiří Kuchválek, regenschori

Občanské sdružení SKP-CENTRUM v Pardubicích
vyhlašuje výběrové řízení na pracovní pozici:

I **vedoucí organizační jednotky Nízkoprahové denní centrum Portus**

I **ředitel/ředitelka organizační jednotky CEDR**

Předpokládaný nástup 1. ledna 2007
Více informací na www.skp.centrum.cz

DUCHOVNÍ HUDBA

KONCERT KLÁŠTERNÍ SCHOLY NA KUKSU 21.10.2006

Trochu posmutnělý podzimní den s dešťovými přeháňkami, jako stvořený pro pravou předdušičkovou náladu. To byl 21. říjen letošního roku. Rozhodli jsme se s přáteli navštívit zámek na Kuksu a zároveň se zúčastnit jako posluchači koncertního vystoupení zpěváckého kroužku mladých pardubických farníků, kteří se shromáždí ve formě scholy při klášterním kostele pod vedením sbormistra Martina Berana.

Vystoupení scholy se uskutečnilo ve vážném, až poněkud ponuře důstojném prostoru Šporkovy hrobky, která se nachází v dolní části Hospitalu Kuks. Barokní prostor hrobky, jak se v průběhu koncertu ukázalo, vykazuje i patřičnou důstojností místa odpovídající akustiku, která si společně s původním hlavním určením zmíněného prostoru vyžádala i odpovídající zaměření repertoáru vlastního koncertu. Jednalo se převážně o duchovní zpěvy z Taizé, spirituály, různé písně adorační a písňové modlitby, v přílehavém souladu s duchem místa.

Do vlastní hrobky se vstupuje dosti dlouhou přístupovou chodbou, která byla osvětlena hořícími svíčkami rozmístěnými na zemi podél stěn, kterážto, ve své podstatě užitková úprava osvětlení jinak temné chodby, ladila rovněž velmi dobře s náladou, kterou vstup do vlastního prostoru hrobky vyvolává. Prostor samotné hrobky je překvapivě velký a značně výtvarně působivý.

Členové scholy připravili prostor pro posluchače svého vystoupení tak, aby si většina přítomných mohla sednout na parkové lavičky donesené z blízkého okolí výhledové plochy před Hospita-

lem. Přesto značná část posluchačstva musela sledovat produkci vestoje. Zájem o účast na koncertu byl větší, než se původně předpokládalo. Rovněž i zaujetí, se kterým přítomní sledovali program, nás i trochu překvapilo.

Zakončení produkce zpívající skupiny mladých bylo odměněno spontánním a i do jisté míry nečekaným mohutným potleskem, což se sice poněkud neshodovalo s prostředím, ve kterém produkce probíhala, ale prezentovalo značné kladné pocity, ke kterým se přítomné posluchačstvo nechalo nadchnout. Dá se říci, že vystoupení našich mladých farníků se zřejmě velice líbilo. Tomu odpovídalo i závěrečné ocenění paní průvodkyně, která projevila naději, že schola z Pardubic v blízké budoucnosti bude opět ochotná Kuks znovu navštívit a svým zpěvem v místním kostele přispět k obohacení kulturního programu příštího léta.

Na závěr tohoto našeho krátkého sdělení o nedávné praktické činnosti skupiny našich mladých farníků je nutné konstatovat, že úroveň jejich vokální produkce očividně stoupá, i když by hudební odborníci jistě měli důvod ledacos vytknout. Je třeba ocenit i snahu a námahu vedoucího scholy, protože různé nácviky a zkoušky písní si vyžadují nemálo osobního času a určitého stupně zodpovědnosti i morální angažovanosti, což v dnešní populaci nebývá často příliš preferováno. Proto přejeme schole mladého společenství úspěšné pokračování činnosti a i patřičné ocenění jejich aktivit.

Účastníci koncertu v Kuksu

LEKÁME SE RYCHLOSTI, SE KTEROU SE BLÍŽÍ VÁNOCE...

Nechtěl bych navozovat sentimentální adventní atmosféru, ale přece jen mi nezbyvá nic jiného, než připomenout dětské prožívání předvánočního času. Jako dospělí se totiž mnohdy lekáme rychlosti, se kterou se vánoce blíží, a co všechno nestihneme, ale jako děti jsme se nejspíš těšili. Těšili, čekali a počítali s tím, že se dočkáme. A právě o úvahy o čekání a těšení mi jde.

Moderní společnost, která má jistě mnoho kladů a krásných stránek, některé věci nespravedlivě opomíjí a jiné dokonce škrtá. Například očekávání, trpělivé čekání a těšení se nebývá považováno za žádnou hodnotu. Naopak, reklama nám znovu a znovu vnucuje, že to, co chceme, můžeme mít samozřejmě ihned. Bez čekání, bez otálení - a tedy i bez těšení se a bez čekání. Je to opravdu jen a jen výhoda? Neztrácí člověk nějakou důležitou dimenzi života?

Musíme uznat, že ať chceme nebo nechceme, žijeme ve společnosti, kde je mnoho věcí dostupných ihned. Není třeba čekat na první letní jablka - jablka jsou k dostání po celý rok. Podobně jahody, rajčata, a tak dále. Nepovažuji to samozřejmě za nějakou újmu, že si je můžeme koupit. Ale zjišťuji, že řada lidí, vychovaných jen a jen v "supermarketové kultuře" ztrácí přístup k podstatné skutečnosti: nevnímají růst, zrání a potřebné čekání jako samozřejmou součást mnoha životních procesů.

V kultuře, která je určována zemědělstvím a kde je tedy člověk v denním kontaktu s přírodou, je to jiné. Tam je třeba čekat na příslušné vegetační období, aby růst vůbec začal. A dále je třeba čekat zrání plodu. Termín sklizně neurčujeme my, ale přírodní podmínky a děje. Člověk se potom cítí být spíše součástí tohoto dění, než suverénním pánem všeho. Jeho pohled na život a svět může být pravdivější.

Nejde ovšem v první řadě o náš vztah k zemědělským produktům. Jde o náš vztah ke světu a životu. Bez schopnosti čekat, bez vnímání, že

mnohé prostě musí ve svůj čas dozrát, se člověk snadno stává kořistnickým násilníkem. A to nejen ve vztahu k věcem, ale ve vztahu k lidem a k sobě samotnému. Ta zmíněná "supermarketová kultura" může vést k domněnkám, že mohu mít všechno ihned, kdy chci a jak chci. A že je možné chtít libovolný životní výsledek od sebe samotných, od svých podřízených, studentů, dětí opravdu vždy ihned. Ale jakou cenu v našich očích asi bude mít to, co je vždy a snadno k mání okamžitě? Našemu způsobu užívání světa - rozumějme nás, lidí v rozvinutých zemích - se někdy říká výstižnou zkratkou "užij a zahod!" To je přesně ono: to, co snadno získáme dnes i zítra nebudeme šetřit a schovávat. U věcí to nemusí tak silně vadit, i když ekologické důsledky tohoto přístupu k věcem jistě potěšitelné nejsou.

Ale ve vztahu k lidem? To je právě jiná otázka. I k lidem lze přistupovat podle zmíněného hesla. Člověk je mi cenný jen dnes a zítra, kdy od něho něco potřebuji. A je pro mne cenný jen ten, kdo mi mé přání vyplní. A potom - mohu zahodit. Nebo pokud není s to mé přání ihned vyplnit, nezajímá mne. Nebudu přece čekat, až dozraje!

Prodávat banky je rychlé. Ekonomický užitek z prodeje může být okamžitý i za cenu velkých finančních ztrát. Ale investovat do vzdělávání? To nepřináší okamžitý efekt. Zde je třeba čekat a to bez jistoty z výsledku. Má špatná finanční situace našeho školství opravdu příčiny jen a jen ekonomické, případně politické - organizační v úzkém slova smyslu? Není to také projevem naší neochoty čekat, která se promítá do politických rozhodnutí? Nemají pedagogové vůči studentům a rodiče vůči svým dětem víc moudrosti, než politikové při tvorbě rozpočtu? Rodič, pedagog, ale také hudebník a sportovec vědí, že sebevětší talent potřebuje čas růstu a zrání. Že lidská kvalita v mnoha oborech se nedá naordnovat, nadiktovat, koupit, prostě opatřit ihned. Bez čekání se řady věcí nelze dočkat. Všechno opravdu nelze koupit. Ale lze čekání propagovat?

(Pokračování na stránce 17)

ADVENT

(Pokračování ze stránky 16)

Mnozí z nás mají špatné zkušenosti s tím, co jim bylo v minulém režimu znovu a znovu slibováno jako šťastná budoucnost. Řada slibů jen zakrývala neschopnost zvládnout ty věci, které ve společnosti zvládnuty být mohly a měly. Tyto zkušenosti nás mohou opravdu posouvat směrem k nedočkavosti a k nedůvěře, ve které nejsme ochotni čekat na nic. Ostatně odsouvání řady požadavků do doby "až budeme bohatší" se děje i dnes, třeba právě u již zmíněného financování vzdělání. Toto odsouvání ovšem dobré není. Nelze čekat, že sklídíme úrodu tam, kde jsme nezaseli, že v budoucnu přinese užitek něco, co bylo v přítomnosti zanedbáno. Je tu ale ještě další věc, myslím, že mnohem hlubší, která vede člověka k netrpělivosti, k neochotě čekat, v krajním případě i k bezohlednému "urvi, co můžeš, a to okamžitě!" Je to obecná nejistota, kterou život přináší. Žijeme na jedné straně ve světě, kde považujeme za samozřejmé zajištění nejen základních podmínek k životu, jako je jídlo, teplo, oděv, ale i mnoha běžných služeb, jako je dodávka elektřiny i třeba tento fungující rozhlas. Na druhé straně víme, a každá katastrofa nám to silně připomene, že tento svět, zajištěný mnohou technikou, je velmi zranitelný. Dnes je už zřejmé, že život na celých kontinentech by mohlo zásadním způsobem ochromit třeba zhroucení počítačových sítí, bez nichž bychom neměli ani vodu, ani elektřinu ve městech. A k takovému poškození není třeba mít ani tanky, ani děla, ani tisíce pochodujících vojáků. A konečně byl, je a bude zranitelný lidský život. Neumíráme sice tak brzy jako minulé generace, ale umíráme i dnes náhle a nečekaně, ať už zásahem nemoci nebo rukou vraha. A můžeme mít k tomu ještě dojem, že máme na světě mnohem víc co ztratit, než měl náš chudý, každý den o živobytí tvrdě bojující prapředek.

Vypadá to takto snad až moc černě. Ponecháme tedy očekávání a těšení se dětem a sami se vrhneme realisticky do života tak, abychom měli vše hned a teď? To by byla škoda, nechat si strachem a obavami znetvořit život. Podívejme se tedy ještě jednou do vlastní minulosti i na dnešní děti. Které dítě se mohlo zejména těšit na vánoce a to bez obav, že bude hrubě zklamáno? Zdaleka ne dítě nejbohatších rodičů, ale dítě, které si bylo a je vědomo skutečnosti, že je milováno. Milující rodič nebude dítě opakovaně zklamávat. Rozumí mu a dovede ho obšťastnit.

Nesplní sice všechny jeho přání, ale bude se snažit udělat ho šťastným. Kdo má tuto životní zkušenost, má pro svůj vztah ke světu jedinečné obdarování. Pevný základ pro postoje důvěry. A tak si dovolím tvrdit, že nikoliv výhry v loteriích a soutěžích ani velmi výhodný leasing, na který získáme okamžitě to, nač nechceme čekat, jsou základem naší radosti a podkladem k důvěře vůči proměnlivému životu, ve kterých může člověk i čekat a těšit se. Mnohem větší cenu má zkušenost milovaného člověka. Zkušenost s láskou, kterou jsme si mohli být jisti a zjištění, že jsme sami schopni spolehlivě milovat. K této nesmírně cenné zkušenosti si můžeme navzájem pomáhat, může si ji ve vzájemných vztazích darovat. Nejen my dospělí dětem, ale i my dospělí mezi sebou navzájem. Je to ohromná možnost. A můžeme jít ještě dál. Kdo má otevřenou cestu k vnímání Boha, ten má také otevřenou cestu k zakoušení jeho věrné lásky. Zvláště když jí neměří jen intenzitou blahých pocitů nebo mírou splnění svých někdy pošetilých přání. Mnohem jistější je, když člověk třeba ze slov Bible pochopí, co mu Bůh slíbil a ve svém životě odhalí, jak je to věrně naplňováno. Má pak za sebou zkušenost, vedoucí k životní jistotě a před sebou mnoho věcí, na které se může těšit a z jejichž naplnění se může radovat.

Ing. Aleš Opatrný, Th.D.

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Pondělí	Setkání pro předpředškoláky (mimo leden a únor 2007)	p. Kučerová, tel.: 604 559 668	9:00 hod.
Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 – 20 hod.
Čtvrtek	Biblická hodina	kostel sv. Jana	17:00 hod.
	Společenství mládeže	farní sál	19:00 hod.
Pátek	Ministrantské schůzky	fara	16:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 26.11	Setkání rodin	farní sál	15:00 hod.
	Muzikantská Cecilka	Salesiánské středisko	18:00 hod.
Po 27.11.	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
St 29.11.	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání žadatelů o křest	farní sál	19:00 hod.
St 29.11.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16 – 18 hod.
Čt 30.11.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8 – 16 hod. 16 – 18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá 01.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16 – 18 hod.
So 02.12.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 03.12.	1. neděle adventní – začátek nového církevního roku		
	Mikulášská besídka	Salesiánské středisko	16:00 hod.
Čt 07.12	Koncert k počtě sv. Mikuláše	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
Pá 08.12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu	klášterní kostel kaple sv. Václava	16:00 hod. 18:30 hod.
So 09.12.	Rorátní mše svatá	klášterní kostel	7:00 hod.
	Farní adventní den	Salesiánské středisko	10 - 17 hod.
Ne 10.12.	Adventní koncert	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
St 13.12.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání žadatelů o křest	farní sál	19:00 hod.
	Koncert - NEW ORLEANS GOSPEL	kostel sv. Bartoloměje	20:00 hod.
Čt 14.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Pá 15.12.	Setkání koledníků (tříkrálová sbírka)	Třebosice - bývalá škola	15:30 hod.
	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So 16.12.	Rorátní mše svatá	klášterní kostel	7:00 hod.
	Kající bohoslužba pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Ne 17.12.	Koncert - dětský sbor Zvoneček	klášterní kostel	17:00 hod.
Út 19.12.	Koncert - BONIFANTES	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.
St 20.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16 – 18 hod.
	Setkání mladých manželů	farní sál	19:00 hod.
Čt 21.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8 – 16 hod. 16 – 18 hod.
	Koncert - BONIFANTES	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.
Pá 22.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16 – 20 hod.
So 23.12.	Koncert - BONIFANTES	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 15. prosince, příští číslo vyjde 24. prosince 2006